

Սուրբ Գրոց Սերտողութիւն : Դաս Թիւ 131

Քրիստոսի եռապատիկ պաշտօնը – Աստուածաբաններ դիտում են Քրիստոսի գործը մի քանի տեսանկյուններից կամ դասակարգներից, եւ դրանցից մէկն է Քրիստոսի եռապատիկ պաշտօնը: Թէպէտ Քրիստոսի տարբեր պաշտօնները նշել էին եկեղեցու պատմութեան ընթացքում, Ջան Քալվինն էր որ առաջին անգամ շեշտեց Քրիստոսի յատուկ պաշտօնները՝ այսինքն Մարգարէ, Քահանայ եւ Թագաւոր, որպէս նշանակաւոր Իր փրկութեան գործին:

Մարգարէ – Մի մարգարէ մէկն է որը հաղորդում է Աստուծոց մի պատգամ ուրիշներին: Հին Կտակարանում գլխաւոր եւ ամենայնաճախ գործածուած բառը մարգարէի համար «նաբի» բառն է, նշանակելով մի խօսնակ, պատգամաբեր, Աստուծոյ մարդ: Մի մարգարէ Աստուծոյ բերանի պէս է (Ելից 4:15-16, Երեմիա 15:19): Մարգարէն նախ կ'ստանար Աստուծոց յայտնութիւն՝ ինչպէս երագներ, տեսիլքներ, խորհրդանշաններ, եւ բառացի պատգամներ: Այս մարգարէական գործունէութեան կրատրական կամ ընկալունակ առումն է, քանի որ պատգամը կամ բառերը մարգարէինը չէին այլ Աստուծունը: Մարգարէն ապա կ'հաղորդէր ստացած պատգամը ուրիշներին: Այս մարգարէական գործունէութեան գործունէայ կամ արդիւնաբեր առումն է: Մարգարէները Աստուծոց ներշնչուած էին գրելու Հին Կտակարանը: Աստուծոյ մարգարէները ունէին մի քանի պատասխանատուութիւններ: Նրանք յայտարարեցին եւ մեկնաբանեցին Աստուծոյ ճշմարտութիւնը. նրանք կանչեցին ժողովրդին ապաշխարելու եւ վերադառնալու Աստուծոյ ճշմարտութեան. եւ նրանք նաեւ հռչակեցին Աստուծոյ բարկութիւնը ու դատաստանը ժողովրդի վրայ իրենց Աստուծոյ ճշմարտութեան կամ ուխտի դէմ կատարած անզիջ մեղքերի համար:

Յիսուս որպէս մարգարէ – Հին Կտակարանը նախագուշակեց մի մեծ մարգարէի գալուստը (Երկրորդ Օրինաց 18:15, 18): Այս մարգարէի նկատմամբ կային ակնկալութիւններ առաջին դարուայ Հրեաների միջեւ (Յովհաննէս 1:19-21, 6:14, 7:40): Գործք Առաքելոց 3:22-24ում Պետրոսը ասեց որ այդ մարգարէն Յիսուս Քրիստոսն էր: Յիսուսը ոչ միայն մեծ Մարգարէն էր, իսկ Նա բոլոր մարգարէական գրածքների պատգամն է իրագարծումն է (Մատթէոս 5:17, Ղուկաս 24:27, 44-45):

Իր հանրային ծառայութեան ընթացքում, Յիսուսը հաղորդեց Աստուծոյ պատգամը Իր քարոզչութեան, ուսուցչութեան, առակների ու նաեւ Իր հրաշքների միջոցով: Յիսուսը ակնարկեց Ինքն Իրեն որպէս մի մարգարէ (Մատթէոս 13:57, Ղուկաս 13:33): Սակայն հարկ է մեզ զգոյշ լինել որպէսզի չսահմանափակել Յիսուսի մարգարէական գործը Իր մարդեղութեան եւ հանրային ծառայութեան ժամանակաշրջանին, քանի որ Յիսուսը գործունէայ էր որպէս մարգարէ նոյնիսկ Հին Կտակարանում՝ Իր յատուկ նախա-մարդեղած յայտնութիւններով (Քրիստոսայայտնութիւններով – Ծննդոց 18:1, Յետու 5:14), ու նաեւ Սուրբ Հոգու միջոցով, աշխատելով մարգարէների մէջ, ներշնչելով նրանց գրի առնելու Հին Կտակարանը, ու նաեւ լուսաւորելով Իր ժողովրդին (Ա. Պետրոս 1:10-11):

Աւելի կարեւոր, Աստուծաշունչը ուսուցանում է թէ Յիսուսը չէր միմիայն Աստուծոց ուղարկուած ամենամեծ Մարգարէն, իսկ որպէս Երրորդութեան երկրորդ անձնաւորութիւնը, Նա աստուծային յայտնութեան ակն է՝ բոլոր գիտութեան աղբիւրը: Նա յախտեանական Լոգոսն է՝ Խօսքը մարդեղած (Յովհաննէս 1:1, 14, 3:31-32), հռչակելով ճշմարտութիւնը Իր եւ Իր թագաւորութեան առթիւ: Նա ոչ միայն ասեց թէ բերել էր ճշմարտութիւնը (Յովհաննէս 12:49), իսկ թէ հենց Ինքն էր ճշմարտութիւնը (Յովհաննէս 14:6):

Թէկուզ Յիսուսը ասեց ժողովրդին թէ Նա Իր անձիցը (Իր նախաձեռնութեամբ) չիսուեց, այլ միայն ըստ պատուիրած Հօրիցը (Յովհաննէս 8:28, 12:49), նշելով Իր եւ Հօրը միջեւ եղած միութիւնը, սակայն Աստուծաշունչը նաեւ յստակ է որ Յիսուսը ունէր աստուծային հեղինակութիւն: Անմասն ուրիշ մարգարէներին որոնք կ'սկսէին իրենց պատգամները «Տէրը այսպէս է ասում» նախադասութիւններով, Յիսուսը սովորականաբար սկսեց Իր պատգամները «Ճշմարիտ ասում եմ ձեզ» նախադասութիւնով (Մատթէոս 5:18, Մարկոս 3:28, Ղուկաս 6:27): Յիսուսը ուսուցանեց որպէս մէկը որն ունէր հեղինակութիւն՝ աստուծային հեղինակութիւն, որը զարմացրեց ժողովրդին (Մատթէոս 7:28-29, Մարկոս 1:27): Նրա հրաշքները նաեւ վաւերացրեցին Իր պատգամը (Մարկոս 2:9-12, Ղուկաս 4:35-36):

Ոչ միայն Յիսուսը յայտնեց Աստուծոյ ճշմարտութիւնը՝ ինչպէս հին մարգարէներն էին կատարել, իսկ որպէս Որդին Նրա յայտնութիւնը շատ ավելի գերադաս էր՝ ճշգրիտօրէն եւ կատարելապէս յայտնելով եւ ներկայացնելով անտեսանելի Աստուծուն (Կողոսացիս 1:15, Եբրայեցիս 1:1-3): Գիտենալ Յիսուսին գիտենալ Հօրն է (Յովհաննէս 14:7, 9):

Իր համբարձումից յետոյ, Յիսուսը շարունակեց Իր մարգարէական պաշտօնի գործադրումը երկնքից՝ Սուրբ Հոգու գործունէութեան միջոցով, ներշնչելով առաքեալներին հռչակելու Աստուծոյ անտիւր ու լրացնելու Նոր Կտակարանի գրածքները (Յովհաննէս 14:26, 16:12-14). եւ այն ժամանակից ի վեր շարունակում է ուսուցանել եւ լուսաւորել հաւատացեալներին հասկանալու եւ ապրելու Իր Խօսքը՝ Սուրբ Հոգու եւ Իր եկեղեցու ծառայութեան միջոցով: